

בש"פ 8500/18 - מוחמד שוויקי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8500/18

לפני: כבוד הרשמת שרית עבדיאן

המבקש: מוחמד שוויקי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מועד להגשת בקשה לדיון נוסף על פסק דינו של בית משפט זה בע"פ 4855/18 שניתן ביום 11.11.2018 (כבוד השופטים נ' הנדל, מ' מזוז ו-י' וילנר). המבקש הגיש את הבקשה שבכותרת ביום 2.12.2018 וביקש להאריך את המועד להגשת הבקשה לדיון נוסף ב-45 ימים, עד ליום 16.1.2019. המשיבה מתנגדת להארכת המועד.

2. לאחר שעיינתי בבקשה ובשאר החומרים שהונחו לפניי, הגעתי לכלל דעה כי אין מקום להיעתר למבוקש. הבקשה הוגשה ביום 2.12.2018, היינו 7 ימים לאחר המועד האחרון הקבוע בדיון להגשת ההליך. בהתחשב בסד הזמנים הקבוע להגשת עתירה לדיון נוסף - 15 ימים מיום מתן ההחלטה כשימי הפגרה באים במניין (ראו: תקנה 4 לתקנות סדר הדין בדיון נוסף, התשמ"ד-1984; בש"א 6927/11 רוכמן נ' קיבוץ מענית, פסקה 8 (24.1.2012)) - מדובר באיחור ניכר.

עמוד 1

3. הבקשה אף אינה מעלה "טעם מיוחד" להארכת המועד. המבקש לא הבהיר מדוע הבקשה, אשר הוגשה על-ידי בא-כוחו במסגרת הערעור, הוגשה לאחר תום המועד להגשת ההליך. אף טענת המבקש כי הארכת המועד נדרשת להסדרת ייצוג אינה מעלה "טעם מיוחד" להיענות לבקשה, שכן כבר נפסק בעבר כי, ככלל, עניינים שנעוצים במערכת היחסים בין עורך דין ללקוח אינם מהווים "טעם מיוחד" להארכת מועד להגשת ההליך ערעורי (ראו, למשל: בש"פ 5497/00 פלונית נ' מדינת ישראל (17.8.2000); בש"א 7312/18 פלד נ' עיריית תל אביב - יפו, פסקה 4 (5.11.2018), וההפניות שם).

4. לבסוף, גם סיכויי ההליך אינם תומכים בהיעתרות לבקשה, שכן על פני הדברים פסק הדין אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים ונדירים בהם קמה הצדקה לערוך בירור נוסף בפני הרכב מורחב של שופטים.

5. אשר על כן, ובשים לב לגישה המצמצמת והקפדנית ביחס למתן הארכת מועד להגשת עתירה לדין נוסף (ראו, למשל: בש"פ 4620/07 שובר נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (11.6.2007); בש"א 6180/09 פלונית נ' פלוני, פסקה 7 (13.9.2009), וההפניות שם), הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט' בטבת התשע"ט (17.12.2018).

שרית עבדיאן
ר ש מ ת